

Erasmus+ izmenjava z namenom praktičnega usposabljanja v Bruslju

»Kamorkoli greš, pojdi z vsem svojim srcem«, je zapisal Konfucij. Pa sem se naproti Erasmusu izzivu zares odpravila s tem v mislih. Ker sem vse študijske obveznosti, z izjemo magistrskega dela, nameravala opraviti na matični fakulteti, sta bili obstoječi možnosti izmenjava z namenom priprave zaključnega dela ali praktično usposabljanje. Sama sem se nagibala k prvi, ker pa dogovarjanja tamkajšnje, sicer zelo prijazne, dostopne in odzivne koordinatorke, z izvajalci aktualnih projektov niso obrodila sadov, so me informacije predhodnikov pripeljale do prakse v Univerzitetni bolnišnici Bruselj. Praktično usposabljanje je bilo tako v celoti organizirano v režiji Vrije Universiteit Brussel. Vse tri mesece prakse sem opravljala v omenjeni bolnišnici, vsak mesec na drugem oddelku, glede na proste kapacitete pa si lahko razporejen tudi v kakšno drugo učno bazo. O tem te koordinatorica navadno natančno obvesti na prvem sestanku, kar se zdi nekoliko neugodno zaradi planiranja nastanitve, dobro organiziran in študentom cenovno ugoden javni promet pa zadevo nekoliko omili.

Praksa: Sama sem imela možnost pridobivanja praktičnih izkušenj na pediatriji, pneumologiji in ortopediji-travmatologiji. Navadno so prakso sočasno opravljali tudi belgijski študentje. Tipičen dan se je začel okrog devetih s sestankom tima oddelka ali pa s posredovanjem informacij o pacientih s strani mentorja. Vsak je dobil natisnjen seznam z diagnozami in terapijami, nakar smo se dogovorili, kdo bo obravnaval koga. Včasih v paru, včasih sam, vedno tako, da je vsak videl in poskusil čim več. Ob koncu delavnika, med tretjo in peto, smo naredili kratko analizo in opažanja delili z mentorjem in sopraktikanti. Poleg dela s pacienti je bilo možno videti tudi kakšno preiskavo in operacijo. Bolnišnica nam je ob akontaciji dodelila kartice za odpiranje vrat, dnevni prevzem uniform in plačevanje hrane v menzi.

Dogajanje: Bruselj je mesto, ki nikoli ne spi, in resnično težko je ne najti česa zase. Od organiziranih dogodkov za Erasmus študente, filmskih festivalov, kulinarike različnih dežel, živahnih tržnic do zgolj sproščanja v prenekaterem parku.

Prednosti: Praksa pod okriljem univerze pomeni status študenta in s tem povezane ugodnosti. Pomembna prednost je gotovo tudi ta, da so si z angleščino precej blizu, je pa za opravljanje prakse, predvsem za komunikacijo s pacienti, vseeno nujno oz. zelo dobrodošlo znanje francoščine ali flamščine. Mesto združuje ogromno narodnosti, kar odpira nove perspektive, tudi v poklicni sferi. Z našim znanjem se jim gotovo lahko postavimo ob bok, kar pa ne pomeni, da se ni možno naučiti še česa novega. Tako sem se srečala z nekaterimi stanji in poskusila, kar smo tukaj omenili v teoriji. Kot zadnja, najmanjši problem je najti družbo – v okviru precej pogosto organiziranih dogodkov za tuje študente, v naprej ustvarjenih skupin na socialnih omrežjih ali sodelovanja in skupnih kosil na praksi.

Slabosti: Cene so sicer precej primerljive z našimi, kar pa ne velja za najemnine. Četudi si z dodeljenim statusom smatran za njihovega študenta, to ne odpira vrat v tamkajšnje študentske domove. Nekaj informacij posreduje služba za izmenjave, kaj uporabnega pa je možno najti v za to namenjenih skupinah na Facebooku.

Izjemna izkušnja, ki jo vsekakor priporočam!

Darja Dobnik, absolventka magistrskega študija fizioterapije